

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Σ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1879. — ΑΡΙΘ. 136.

Τὸ Δελτίον διδοται δωρεάν πρὸς τοὺς συνδρομητάς τῆς Ἑστίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τῆς συνδρομῆς τῶν. Διὰ τοὺς μὴ ταυτοῦσι τελεῖται ἰστίως: Ἐν Ἀθήναις φρ. Α. ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φρ. Β. ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. Γ. — Προηγούμενα φύλλα πωλοῦνται πρὸς λεπτὰ 10.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1810. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Δ'. Τόμος Η', 5 Αὐγούστου 1879. Ἀριθ. 188 (136). Λεπτὰ 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, δόξ. Σταδίου, ἀριθ 6, 4^ο, σ. 20. Περιεχόμενα: Στραχίς τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τῆς Ἐπαναστάσεως. — Περὶ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ὑπὸ Α. Ζ. Μ. — Ἱστορία ζεύγους πολοβαζίδων. — Ἀνεμοκίνητοι μηχαναὶ ὑπὸ Ἑρνέστου Τσίλλερ. — Πάλησις ἐτοιμῶν ἐπιστολῶν. — Δίκη πεσοῦσα ἐξ οὐρανοῦ. — Ἀθῆναικαὶ ἐπιστολαί. — Ἐπίγραμμα Ε. Egger. — Γνώμαι καὶ σκέψεις τοῦ δούκῃ δε-λα-Ρουκουκό — Ἀληθιναί. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καθ' ἑβδομάδα.

1811. Ἐπιφυλάξιον πῶν Ἑσπεριῶν. Πληθυσμος τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἔτος 1879. [Περιεχόμενα: Διάταγμα περὶ δημοσιεύσεως τοῦ συνταχθέντος πίνακος τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους. — Ἐκθεσις τοῦ τμηματάρχου τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας κ. Α. Μανσόλα περὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοικούντων τῶν Βασιλείων καὶ τῶν δημοτῶν αὐτῶν, τῆς διεξαχθείσης συνελεύσεως τοῦ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1878 Β. διατάγματος. — Πίναξ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους κατὰ τὸ ἔτος 1879. — Πίναξ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ 1879 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν τοῦ 1870.] Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ τυπογραφείου, 1879, 4^ο σ. 6'—16.

1812. Φιλία καὶ κλαυθμάτα. Δημοτικὰ τραγούδια ὑπὸ Ἰωάννου Γ. Τσακασιάνου. Ἐν Ζακύνθῳ, τυποίς «Ζακύνθου», 1879, 8^ο, σ. 60 καὶ 8'.

1813. Αἱ Ἑλληνίδες ἐταῖραι ὑπὸ Emile Deschanel, μεταφρασθεῖσαι ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ Ἀριστ. Δ. Σταματάκη. Ἐν Πάτραις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Π. Εὐμορφοπούλου, 1879, μικρὸν 8^ο, σ. 5' καὶ 155, ἄρ. ν. 150.

1814. Δελτίον τῆς ἐπὶ τῆς ἐμφυλοπολέμου τῆς Ἐθνικῆς βιομηχανίας ἐπιτροπῆς. Ἔτος 6', Μάιος 1879. Περιεχόμενα: Ἐκθεσις μετὰ νομοσχεδίου περὶ κυνηγεσίας, ὑπὸ Σ. Κ. Σπηλιωτάκη. — Ἐκθεσις περὶ τῆς ἐν Αἰτωλίᾳ καὶ Ἠλείᾳ νόσου τῶν ἀμπέλων, ὑπὸ Π. Γενναδίου. — Μαθήματα Στρατογραφικῶν Σταθμῶν Σπάρτης, ὑπὸ Γ. Κ. Αποστολοπούλου. — Περὶ μεταξοσκευλητορίας, ὑπὸ Δ. Αθιάν. — Περὶ καλλιέργειας τῆς καστανίας. — Περὶ καλλιέργειας τῶν καρποφόρων δένδρων. — Παροράματα τοῦ Δ. Φυλαδίου.

1815. Ἀθῆνᾶ. Ἔτος Α', ἄρ. 7. Ἐν Ἀθήναις. Περιεχόμενα: Φιλολογικὰ ὑπὸ Κωνσταντίνου Σ. Κόντου. — Ἱστορία Ἀλεξάνδρου Λυκούργου, Ἰεράρχου, ὑπὸ Βασιλείου Ι. Ζολώτα. — Ἡ ἀσχημότερα νεῖσις τῆς Γαλλίας. — Δύο λέξεις ἐπὶ τῆς 29 Μαρτίου 1879, ὑπὸ Νικ. Γ. Τρουπάκη. — Τὸ σχολεῖον, ὑπὸ Ἐμμ. Κ. Στρατουδάκη.

1816. Les Plaidoyers politiques de Démosthènes traduits en français, en deux volumes, avec arguments et notes par M. R. Daréste, membre de l'Institut, conseiller à la Cour de cassation. Paris, 1879, E. Plon et Co.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ.

«Ὁ θεὸς νὰ δώσῃ προσεχῶς νὰ συναντηθῶμεν ὡς πληρεξούσιοι μιᾶς μεγαλειότερας Ἑλλάδος. Εὐχὸν δὲ νὰ μὴ ἀποθάνω ἔως τότε, διὰ νὰ δυνῶμαι νὰ ψάλω τὸ τελευταῖόν μου ἄσμα... Αἱ ἡμέραι μου εἶναι ὀλίγαι. Ἐβόησαν τὸν Πρατετέρην καὶ θὰ μάθῃς παρ' αὐτοῦ, ὅτι οὐνοδαῖον καρδιακὸν νόσημα δύναται, ἀπὸ θώρας εἰς ὄφραν, νὰ μοὶ ἐπιπέσῃ τὸν θάνατον. Τὸν παρελθόντα χειμῶνα ὑπέφαρα πολλὸν, τὸν προσεχῆ δὲ ἴσως δὲν θὰ θῶν ἢ ὡ ν' ἀνθίσξω. Ἐτοίμασε τὸ μνημόσυνόν μου. Ἀλλὰ διὰ τί νὰ σὲ πικραίνω;...» Ταῦτα ἔγραψεν ἐκ Λευκάδος εἰς τὸν φίλον τοῦ Τιμολ. Φιλάμονα ὁ Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης, ἀσφαλῶς προ-

αισθανόμενος τὸ ἐπικείμενον αὐτοῦ τέλος. Δὲν ἐπρόφρατε νὰ ψάλλῃ τὸ τελευταῖον αὐτοῦ ἄσμα, ὅπερ μετὰ στοργῆς θάπεφθόγετο ἡ Ἑλλὰς οὐμπασα, ἥτις πρὸ πολλοῦ συνείσθαι νὰ ἐνωτίζηται μετὰ στοργῆς τῆς περιπαθοῦς φωνῆς τοῦ ὕμνοῦ τῶν ἀγόνων τῆς καὶ ἐλπίδων. Πρῶτον ἔργον δι' οὗ ὁ Βαλαωρίτης κατήλθεν εἰς τὴν δημοσιότητα ὑπέγραψεν τὰ Στρατογραφικὰ. Τῷ 1857 ἐδημοσιεύθησαν τὰ Μνημόσυνα, ἐπιφανῆς συλλογὴ ποιημάτων ἄντα ἐθεμελίωσαν διὰ παντός τὴν φήμην τοῦ ποιητοῦ, ἴσως δὲ καὶ ἔμειναν τὸ ἄριστον τῶν ἔργων του. Τὰ Μνημόσυνα ἐξεδόθησαν τῷ 1868 τὸ δεύτερον ὡς πρῶτος τόμος τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Παύλου Λάμπρου γενομένης ἐκδόσεως τῶν ἔργων τοῦ ποιητοῦ. Εἰς τὰ Μνημόσυνα προσετέθησαν ἐν τούτῳ τῷ τόμῳ καὶ ἄλλαι τινὲς ποιήσεις ἀνέκδοτοι, ὅσπερ ἐν συνόλῳ περιλαμβάνονται ἐν αὐτῷ τὰ ἑξῆς ἔργα: 1) Νεκρικὴ Ὠδή, 2) Ἡ οὐλίδα, 3) Νάνι-Νάνι, 4) Θανάσης Βάγιας, 5) Ὁ Δῆμος καὶ τὸ καρσοφύλλι του, 6) Ὁ Κίτις, καὶ τὸ γεράκι, 7) Ὁ Σαμουήλ, 8) Τὸ ψυχοσάββατον, 9) Ὁ Κατσαντώνης, 10) Ἡ φυγὴ, 11) Ἐθῆμοις, Βλαχάδας, 12) Ἡ δάφνη καὶ τὸ ἀηρόνι, ὕμνος εἰς τὸν θάνατον τοῦ Σολομοῦ, 13) Ἀφιέρωσις τῆ Α. Μ. τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων Γεωργίῳ τῷ Α', 14) Εἰκοστὴ πέμπτη Μαρτίου, 15) Ὁ ἀσπαρτὸς πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα, 16) Ὁ βράχος καὶ τὸ κύμα, 17) Τὸ ξερσιζόμενον δένδρον, 18) Μνημόσυνον ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ νεκροταφείῳ τῆς οἰκουμένης Βερέτα, 19) Μνημόσυνον ἐπὶ τῆς νεκρικῆς κλίνης Στεφάνου Μεσσαλά, 20) Μνημόσυνον ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς θυγατρὸς Δροῦμόμονο Ὀυλῶ.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐξεδόθη καὶ ὁ δεύτερος τόμος τῶν ποιημάτων τοῦ Βαλαωρίτου, περιέχων τὴν Κυρὰ Φροσύνην καὶ τὸ Σήμαντρον, δημοσιευθέντα τὸ πρῶτον ἐν Κερκύρᾳ τῷ 1859.

Τέλος δὲ ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τῷ 1867, ἐπίσης ὑπὸ Παύλου Λάμπρου, ὁ Ἀθανάσιος Διάκος καὶ ὁ Ἄστροπόγιαννος, περιέχοντα καὶ ἱστορικά σημεῖα, ἀνέκδοτα δημοτικὰ ἄσματα καὶ γλωσσικὰ παρατηρήσεις.

Τῷ 1871, κληθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου, ἐξεκώνησεν ὁ Βαλαωρίτης πρὸ τῶν προηγουμένων τῶ Πανεπιστημίου, κατὰ τ' ἀποκαλυπτῆρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου, τὸν ζωηρὸν ἐκείνου πανηγυρικὸν τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς θνηγενείας, ὅστις τοσοῦτον συνεκίνησε τὰ περισταμένα πυκνὰ πλήθη. Τὸ ποίημα τοῦτο ἐδημοσιεύθη ἐν ἀναπεπταμένῳ φύλλῳ καὶ ἐν τῶν τῶν συγχρόνων ἐφημερίδων, προδικάσσε δὲ καὶ γνωστὴν φιλολογικὴν συζήτησιν. Τῷ 1874 ἐξεδόθη ἐν φυλλαδίῳ μετὰ καὶ γερμανικῆς ἐμμέτρου μεταφράσεως ὑπὸ τοῦ κ. Α. Μανσόλα. Τὸν ὕμνον τοῦτον εἰς τὸν πατριάρχον ἔμελοποίησεν ὁ κ. Γ. Λαμπίρης, ὡς καὶ ἄλλα τινὰ ἄσματα τοῦ ποιητοῦ, τὸ τῆς φάλαγγος τοῦ Πανεπιστημίου (ζῶσα, ζῶσα τ' ἄσματά σας), τὸν βεμβαζοῦν (πόσαι φοραὶ τὰ κύματα), τὸ Νανάρισμα, ἔχει δὲ μελοποιήσει ὁ αὐτὸς καὶ τὸ ἄσμα τῆς Φροσύνης, ὅπερ εἶνε μέγιστον τοῦδε ἀνέκδοτον. Ἐπίσης ὁ κ. Λεωνίδας Ἀλβάνος ἔμελοποίησε τὸ Νανάρισμα (φυσ' ἀγεράκι δροσερό).

Ἀπὸ δὲ τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἑστίας ὁ Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης ἐδημοσίευσεν ἐν αὐτῇ καὶ μόνῃ τὰ ἔργα του. Καὶ δὴ ἐδημοσιεύθησαν δι' αὐτῆς τὰ κλόμια ποιημάτων του, τὸ ῥόδον καὶ ἡ δροσοῦλα (τόμ. Α', σελ. 256), πρωτομαρτιὰ ἢ τὸ χελιδόνι (Α', 480), Κανάρης (Δ', 642), ἐπὶ τῷ θανάτῳ Ἀντωνίου Κόνδαρη (Δ', 768), ἡ λίμνη, μετάρρασις τῆς φῆξης τοῦ Λαμπαρτίου (Ε', 30), ἐπιτύμβιον εἰς τὸν ἀστρονόμον Σέκκην, μετάρρασις (ς', 560), καὶ τελευταῖον τοῦ οἴου κύνειον τὸ ἄσμα ὁ Καλογιάννος (ς', 751). Ἐδημοσίευσεν δὲ ἡ Ἑστία ἐκτός τούτων τῶν ποιημάτων καὶ τὰς ἑξῆς πεζὰς διατριβὰς τοῦ Βαλαωρίτου: Μία κατὰ τὸν β', π. Χ. αἰῶνα ἐθνικὴ ἐν Λευκάδῃ συνέλευσις (Δ', 725), δημώδης περὶ Βαλαμὸς ὀρούλος (Ε', 142) καὶ Ἀλῆς Τεπελενλῆς καὶ Κάρολος Ναιτέρ (ς', 435).

Τοιαύτῃ ἡ πολῦτιμος κληρονομία ἦν ἀποθησαύριον ἀφῆκεν εἰς τὸ ἔθνος ὁ Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης.

Προσεχῶς θὰ δημοσιεύσῃ ἡ Ἑστία ἐκτενῆ βιογραφίαν τοῦ προσφιλοῦς ποιητοῦ μετὰ τῆς εἰκόνας αὐτοῦ.

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κατά τὸ ἔτος 1879.

[Τὰς ἐπομένους πληροφορίας ἐρανίσθημεν ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τμηματάρχου τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας κ. Α. Μανσλά, τῆς συνοδευούσης τὸ ἀνωτέρω ἀναγγελλόμενον δημοσίευσμα τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἱπουργείου «Πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἔτος 1879].

Ὁ διὰ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1879 ἐξακριβωθείς πληθυσμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου ἀνέρχεται εἰς 1,679,775, ἧτοι κατὰ 221,861 ἄτομα ἀνωτέρως ἐκείνου τοῦ διὰ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1870 ἐξακριβωθέντος (1,457,914). Ἡ κατὰ 221,861 ἄτομα αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ τοῦ 1870 ἀναλογεῖ εἰς ἑτησίαν αὐξήσιν 24,651 ἀτόμων ἧτοι εἰς 1,69 ἐπὶ 100.

Ἡ διὰ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1870 πιστοποιηθεῖσα αὐξήσις διὰ μίαν δεκαετίαν ὑπελογίζετο εἰς 13,241 ἄτομα ἑτησίως καὶ εἰς ἓν ἄτομον ἐπὶ 100. Ἐπομένως εἰ καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα ἦναι κατὰ ἓν ἔτος μικρότερον τοῦ τῆς προηγουμένης συγκρίσεως, οὐχ ἦναι ἡ διὰ τῆς νέας ἀπογραφῆς πιστοποιουμένη αὐξήσις εἶναι κατὰ πολὺ ἀνωτέρα. Ἐνῶ δὲ κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1870 ὁ διπλασιασμὸς τοῦ ἡμετέρου πληθυσμοῦ ὑπελογίσθη εἰς ἔτη 69 καὶ μῆνας 8, διὰ τῆς νέας ἀπογραφῆς τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ διπλασιασμοῦ τοῦ πληθυσμοῦ ὑποδεικνύεται πολὺ κατώτερον, ἧτοι εἰς ἔτη 41 καὶ μῆνας 4.

Ἐκ τῶν 1,679,775 κατοίκων 881,080 εἶνε ἄρρενες καὶ 798,695 θῆλεις.

Ἀπὸ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1870 ὁ ἀριθμὸς τῶν δήμων τοῦ Κράτους ἠῦξεν κατὰ 15, ἐπομένως οἱ ἀντὶ τῶν 351 ἦδη ὑπάρχοντες 366 δήμοι ἀποτελοῦνται ἐκ 3,961 πόλεων, κωμopolέων καὶ χωριῶν. Ἐκ τῶν δήμων τὸν μικρότερον πληθυσμὸν ἔχει ὁ δήμος Ἀλονήσου (400), τὸν δὲ μεγαλύτερον ὁ δήμος Ἀθηναίων (68,677). Ἐκ δὲ τῶν ἐπαρχιῶν τὸν μικρότερον πληθυσμὸν ἔχει ἡ ἐπαρχία Παξῶν (5002), τὸν δὲ μεγαλύτερον ἡ ἐπαρχία Ἀττικῆς (116,263). Κατὰ μέσον ὄρον δι' ἕκαστον δήμον ἀναλογοῦσι κάτοικοι 4,519, ἀντὶ 4,094, κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1870.

Σημειώσις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κυριωτέρων ἐπαρχιῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν πληθυσμὸν τοῦ 1870:

Table with 4 columns: Ἐπαρχία, Πληθ. 1870, 1879, Αὐξήσις. Lists various regions like Attica, Thessaly, Macedonia, etc., with population counts and growth percentages.

Ὁ μεγαλύτερος πληθυσμὸς παρατηρεῖται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς 5.68 ἐπὶ τοῖς 100. Ἐν ταῖς ἐξῆς ἐπαρχίαις ἐπὶ 100 ἐπὶ τοῖς 100, Ἰθάκας καὶ Τριφυλίας, Θήρας, Κριναίας καὶ Ζακύνθου.

ΕΙΔΗΞΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀδεται ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀναχωρεῖ ὁ βασιλεὺς δι' Εὐρώπην. — Τὸ ἐν Λεπενόις στρατόπεδον διελύθη. — Τῇ 26 ἰουλίου ἀπέδωκεν ἐν Ἀθήναις ὁ γέρον λόγιος καὶ τοῦ μεγάλου ἀγῶνος ἐργάτης Μιχαὴλ Οἰκονόμου. Ἐγεννήθη ἐν Δημητσάνῃ τῇ 1798 ἐσπούδασε δὲ εἰς Ἰάσον καὶ Χίον. Ἀμα τῇ ἐκρήξει τῆς ἐπαναστάσεως ἐπανήλθεν εἰς Πελοπόννησον συνάδουσε τὸν Ὑψηλάντην εἰς Τρίκορφα καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἄλυσιν τῆς Τριπόλεως. Ἐν ἔτει 1822 προσελήφθη ἰδιαιτέρως γραμματεὺς τοῦ γέρον Κολοκοτρῶν, συνάδουσε δ' αὐτὸν εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν Πατρῶν, τὴν ἐκστρατεῖαν κατὰ τοῦ Δράμαλι καὶ τὴν ἐν Ἀστραὶ συνέλευσιν. Μετὰ διαφόρους θέσεις, ἃς διαδοχικῶς κατέλαβεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐν καιρῷ τῆς ἐπαναστάσεως, ἐργασθεὶς ἐν τῇ Ἐπιδαύρῳ Γ' Ἑθνικῇ Συνελεύσει, καὶ τῇ ἐν Ἑρμιόνῃ, ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐν τῇ ἐπὶ Κυβερνήτου γερουσίᾳ, διωρίσθη μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Ὁθωνος εἰς διαφόρους δικαστικὰς θέσεις ἃς κατέχει μέχρι τοῦ 1863. Ἐκτετε ἔζησεν ἰδιωτικῶν καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ βίου του ἐξέδωκε Ἀπομνημονεύματα τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Ἐν τῇ συγγραφῇ ταύτῃ μνημονεύονται πλείστα ἀνέκδοτα ἀφορῶντα τὸν βίον τοῦ γέρον Κολοκοτρῶν. — Τὸ Οἰκουμηνικὸν Πατριαρχεῖον ἀπέστειλε πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος, δι' ὑπαλλήλου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλληνικοῦ προξενείου, πασὸν τι Ἀγίου Μύρου Ἡ εὐλογία τοῦ μύρου τούτου γίνεται ὑπὸ τοῦ οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου διὰ μεγάλης εὐσεβείας ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, πᾶσαι δὲ αὐτοκέφαλοι ὁρθόδοξοι ἀνατολικά ἐκκλησίαι προμηθεύονται ἐξ αὐτοῦ. — Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα ἐν τῇ ἐπιστομῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» πίνακα τῶν εἰσπραξέων τῶν τεινεσιῶν τοῦ κράτους, ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Μαίου ἐνεστώτους ἔτους, ἀνήλθον αὗται εἰς δρ 6,296,416. — Καὶ ἕτερον ἰδιωτικὸν ἀτμόπλοιο, καταπλευσαν ἐξ Ἀγγλίας προσετιθῆ εἰς τὴν ἀτμοπλοικὴν ἐν Ἑλλάδι ἀτμοπλοῖον. Τὸ ἀτμόπλοιο τοῦτο ὀνομαζόμενον «Ἰωλκός» εἶνε 37 τόνων, θα ἐκτελεθῇ δὲ πλόαξ ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Σκιάθου καὶ Σκοπέλου τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐκτελούμενα ἤδη τὴν ἀτμοπλοῖαν ἀτμόπλοια, τῆς τε ἐλληνικῆς ἀτμοπλοίας καὶ τῆς ἰδιωτικῆς, ἀνέρχονται εἰς 14. Τὰ τῆς ἐλληνικῆς ἀτμοπλοίας εἶσι τὰ ἐξῆς, ἀξίας περὶ τὰ 2,200,000 δραχμῶν:

Table with 3 columns: Ἦρις τόνων, Δυνάμεις ἴππων. Lists ships like Iris, Buzantion, Epitaneos, etc., with their tonnage and horsepower.

— Τὸ ναυπηγεῖον Ἑρμοῦπόλεως ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας αὐτοῦ διακοπιεῖσας ἀπὸ τινων μηνῶν ἕνεκα ἀπεργίας τῶν ἐργατῶν αὐτοῦ. — Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κύριος Ε. Καστόργης, ὁ καθηγητὴς τῆς γλυπτικῆς κύριος Σίγελ καὶ ὁ ἀγαματοποιὸς κύριος Φυτάλης ἐπανήλθον ἐκ Χαριωνείας ὅπου ἀπεστάλησαν ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας ὅπως παρασταθῶσιν εἰς τὰς ἀνασκαφὰς πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ στηλοβάτου τοῦ μετὰ τὴν ἐν Χαριωνείᾳ μάχην ἀνεγερθέντος λέοντος. Ὁ στηλοβάτης οὗτος ἀνευρέθη, ἔχει δὲ τεσσάρων μέτρων ὕψος. Σκέψις γίνεται ἤδη πρὸς ἀναστέλλωσιν τοῦ λέοντος, ἐρριμένου ἤδη εἰς τεμάχια, ἀτίνε δαπάναις τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας θέλουσι συνδεθῆ τεχνικῶς καὶ ἀποτελέσει τὸν λέοντα, ὡς ἴστατο τὸ πάλαι. Εἰκάζεται ὅτι ὁ λέων ἔδραπε πρὸς τὰς Θήβας. — Αἱ ἐν Τεργέστῃ διὰ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καβαδάρδου ἀνασκαφαὶ ἤρθησαν εἰς καλὸν σημεῖον, ἀνευρέθη ἄντικυβερνήτης τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τῆς Ἀλαίας Ἀθηνᾶς. — Κροῦσμα εὐλογίας ἀνεφάνη ἐν Ἀθήναις. Ἐν Σύρῳ ἐνέσκηψε νόσος ἐπὶ τῶν ἴππων, ἐν Λοκρίδι δὲ τῶνος ἐπὶ τῶν προβάτων. — Ἀποπειρά δολοφονίας ἐγένετο ἐν Ἐρροχωρίῳ κατὰ τοῦ δικηγόρου κ. Κ. Πετσάλη. Ἐν Πειραιεὶ μηχανικὸς τις ἀπειραθῆ νὰ αυτοκτονήσῃ. — Ὁ τρωπικὸς τῆς σταφίδος ἤρξατο σχεδὸν ἀπανταχοῦ, ἐν Μισσηνίᾳ ἐγένοντο καὶ μικραὶ τινες φορτώσεις εἰς τιμὴν 25 ταλῶν.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

3 Αὐγούστου 1879

3 Αὐγούστου 1879

Table titled ΔΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. Columns include Δάνεια, Ὀμολ. ἐκδοθ., Ὀμολ. ἐν κυκλοφ., Ἐποχαι πληρωμῆς τοκομεριδίων, Ἐποχαι κληρώσεως, Ἐτήσ. εισόδ., Τιμὴ ὀμολ. (πραγμ., ἐξαρ.), Τρέχουσα τιμὴ.

Table titled ΠΙΣΤΩΤ. ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΤΑΙΡΙΑΙ. Columns include Μετοχικὸν κεφάλαιον, Κεφάλαιον πραγματ/θὲν, Ἀποθεματικ. κεφάλαιον, Ἐποχαι πληρωμ. μερίσματος, Τελευτ. μέρισμ., Τιμὴ πραγμ. μετ., Τρέχουσα τιμὴ.

Δάνειον 60,000,000 φρ. 397. ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Table titled ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ. Lists exchange rates for London, Paris, and other locations.

ΤΟΚΟΣ ΠΡΟΞΕΦΛΗΣΕΩΣ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος .. 8 1/2

Πατρῶν-Λονδ. 3 μην. (1 Αὐγούστου). Ἐμπ. 3 μην. 29.20. — Κερκ.-Λονδ. 3 μην. (31 Ἰουλίου). Ἐμπ. 3 μην. 29.55-60.

ΞΕΝΑΙ ΑΓΟΡΑΙ

Table with 3 columns: Κωνσταντινουπόλεως (8 Αὐγούστου), Ἐτ. νέου, Ἐξοχ. Ἐξοχ. Ἐξοχ. Lists various market prices and exchange rates.

ΠΑΡΙΣΙΩΝ (8 Αὐγούστου.) Λονδίνου διαπραγ. ἐν ὄψ (μ. 2 1/2) φρ. 25.30 — 35.

Ἐξοχ. 1000/100 τὸ γ. 3.436. Ἀργυρ. 1000/100 τὸ γ. 218.89 ζ. 137.50 1/100

Τόκος προξοφλήσεως — Παρισίων 2 1/2, Λονδίνου 2 1/2, Βιέννης 4 1/2, Ρώμης 4 1/2, Ἀμστερδαμ 3 1/2, Πετρούπολ. 5 1/2.

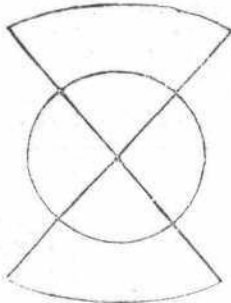
Ἀλληλογραφία τῆς Ἑστίαις. κ. Α. Ζ. Μ. Ἀθήνας, Α. Χ. Κ. Σύρον. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. — Φίλιπ τῆς Ἑστίαις. Διὺτι ἰδεώδης σκοπὸς αὐτῆς εἶνε «ἀρέσκειν εἰς πάντα». — κ. Χ. Α. Ρ. Πάτρας. Προσεχῶς ὀ ἀποσταλῆ. Τὸ διήγημα, περὶ οὗ ἀναφέρετε, δὲν γνωρίζομεν. — 4—5 καθ' ἑκάστην, πλὴν τῆς Κυριακῆς. Μὴ συνδρομητοῖς. Πειραιῶ. Μεταξὺ τῶν ὑπὸ γυναικῶν γραφειῶν μυθιστοριῶν, αἰτίως ἔσχον μεγίστην ἐπιτυχίαν, προσέγραψε ἡ «Καλύθη τοῦ Θωμά» τῆς Ἀμερικανίδος Ἐβελίτας Στόου (ἀποβιώσασθ τῷ 1872). Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐκδόσεως τῆς (1852) ἐτυπώθησαν 305,000 ἀντίτυπα αὐτῆς, μετεφράσθη δὲ εἰς πάσας τὰς γλώσσας. Ἐν τῇ

γαλλικῇ ὑπάρχουσι δέκα διάφοροι μεταφράσεις αὐτῆς. Ἐπιτυχῆ μεταφράσιν εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἐποίησεν, ἐν ἔτει 1860, ὁ μακαρίτης Ἰ. Καρασούτσας. Ἡ «Καλύθη τοῦ Θωμά» δὲν εἶνε ἐκ τῶν μυθιστοριῶν ἐκείνων αἰτίως πραγματευομένη φανταστικὰ συνήθως συμβεβηκότα καὶ σκοπὸν ἔχουσι νὰ τέρψωσιν ἐπὶ τινὰς ὥρας τὴν ἀργίαν τοῦ ἀναγνώστου. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξόχως ἠθικὸν καὶ τεργνὸν ἐνταυτῷ, εἶνε εὐγλωττος καὶ σφοδρὰ διαμαρτύρησις κατὰ μεγάλης κοινωνικῆς ἀδικίας, ὑπαρχούσης ἄλλοτε ἐν Ἀμερικῇ, τῆς δουλείας τῶν Μαύρων. — Μετὰ λύπης δὲν δύναμεθα νὰ τοὺς δημοσιεύσωμεν. — Ἀριθ. 486. Σύρον. Διὰ νὰ κρινώμεν ἀσφαλῶς πρέπει νὰ ἔχωμεν δι' ὄψιν τὸ τέλος. — Στρατιωτικῶ. Αἱ συνταγαὶ πρὸς πλουτισμὸν εἰσι μυστικά, ὁσάκις δὲ δημοσιεύονται τοιαῦται ἐν ταῖς ἐφημερίαις χρησιμεύουσι πρὸς πλουτισμὸν τῶν κατασκευαστῶν αὐτῶν. — Καν * Μ. Ἐν σελ. 223.

— Λεβέντη, ἡ περιφάνεια σου, τὸ φτερωτὸ σου μάτι Σὲ λέν παιδί τῆς Ροῦμελῆς... κτλ. κ. Α. Κ. Θεσσαλονίκην. Διὰ μικρὸν χρηματοδέματος. — κ. Α. Α. Π. Kahlenberg, Ν. Ι. Ἀλεξάνδρειαν, Ν. Ι. Κ. Σμύρνην. Δ. Ν. Κωνσταντινουπόλιν, Π. Σ. Νεάπολιν, Α. Σ. Ὁδησσὸν, Βλαντ., Λευκάδα, Α. Σ. Β. καὶ Ν. Μ., Ζάκυνθον, Ἰπποκράτη Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, Μεσολύγιον. Ἐβελήθησαν κ. Α. Σ., Σμύρνην. Τὴν προσελθὴ ἔδομαδα ἀνεξιμέμεν ἐπιστολὴν σὰς. — κ. Σ. Γ. Μασσούρον. Τὰ φύλλα ἐστάλησαν τῇ 28. — κ. Δ. Β., τῇ 1 ἀρχαίον σὰς ἐγράψαμεν. — κ. Δε * V. H., Λούκκαν. Ἀπεστάλησαν τὴν παρελθούσαν Πέμπτην. Τινὰ ἐκ τῶν ζητουμένων ἐξηγητήθησαν. κ. Κ. Μ. Σύρον. Θὰ ἐρευνησωμεν καὶ θὰ σὰς γράψωμεν. — * Μ. Προσθέσατε καὶ τοὺς ἐπομένους (!!!!!) Τὸ παρὸν συμβάν σου φῶς μου Fut la cause de mon malheur Ὅστε μ' ἔκαμε νὰ χύσω Un si grand torrent de pleurs. κ. Θ. * Σύρον. Λυπούμεθα.....

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

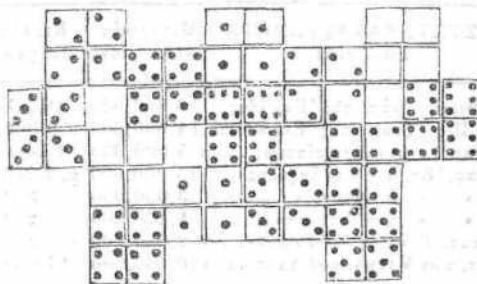
732.
 Πόθεν ὠνομάσθη ὁ μῆν Δύγουστος;
733.
 Τί σημαίνει τὸ λόγιον «Περιγράφειν τινὰ ἐν τῷ γύρῳ τοῦ Ποικιλλίου»;
734.
 Εἰς τῶν ἐν Καίρῳ συνδρομητῶν τῆς «Ἑστίας» ἀπέστει-
 λεν αὐτῇ ἀνωμόμως τὸ ἐξῆς πρόβλημα: «Ἐχω διπλάσιαν
 ἡλικίαν ἐκείνης ἢ ὁ ἀδελφός μου εἶχεν ὅταν ἐγὼ εἶχον τὴν
 ἡλικίαν ἢν ἤδη ἔχει, ὅταν δὲ ὁ ἀδελφός μου εἶχον τὴν
 ἡλικίαν ἢν ἔγωγε εἶχον, τότε ἐγὼ εἶχον τὴν ἡλικίαν ἢν
 ἔχει, τὰ ἑτὶ ἀμφοτέρων ἡμῶν δὲ συμποσοῦνται εἰς 63.
 Ποίαν ἡλικίαν ἔχω ἐγὼ καὶ ποίαν ὁ ἀδελφός μου»;
735.
 Τῆς δημοδους παροιμίας «Ματάκια ποῦ δὲν φαίνονται
 γρήγορα λησμονοῦνται» τίς εἶνε ἡ ἀντίστοιχος ἑλληνική
 καὶ τίς ἡ γαλλική;
736.
 Γράψον διὰ μονοκονδυλιάς τὸ ἐπόμενον σχῆμα, χω-
 ρίς νὰ διέλθῃ δις ὁ κάλαμος ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς.

737.
 [Τῷ λύτρῳ διαρρηθῆσται ἐν βιβλίῳ].
 J'offre dans les cinq pieds qui forment mon total,
 Amusement d'enfant, amusement naval.
738.
 Sur mes cinq pieds je puis avoir
 Mille formes; et, parfois, pour me voir,
 Il te suffit d'aller jusq'au bout de la rue
 Où je fais point de vue.
 Janus avait, dit-on, deux visages,
 Moi, j'ai trois faces pour le moins,
 Jamais deux néanmoins.
 Il peut bien arriver que suivant les usages.
 Je n'en aie du tout
 Et pas de bout.
 Ote-moi tête et queue et je porte ta barque.
 Sur quatre pieds, sans tête, je la reçois,
 Mais il faut pour cela, je t'en fais la remarque,
 Remplacer à la fois
 L'un par l'autre mes deux membres.
 Si, maintenant, lecteur, tu me démembres,
 Tu trouveras dans ma structure
 Bien d'autres choses, je l'assure:
 Sur deux pieds trois pronoms, une note;
 Sur trois un mot qui dénote
 Une pointe de terre ou ce que le blason
 Place dans un écusson.
 Sur quatre pieds je suis pour un navire
 Un procédé prudent
 Pour combattre le vent
 Qui sans cela le chavire.
 Sur trois pieds je n'en ai qu'un,
 C'est un singulier caprice,
 Et je deviens instrument de supplice
 En Orient autrefois très-commun.

739. Δηνάριον ἦτο, ὡς γνωστὸν, ῥωμαϊκὸν νόμισμα ἀργυροῦν ἰσότητος περίπου πρὸς τὴν ἑλληνικὴν δραχμὴν. Ὀνομάζονται δὲ νῦν δηνάριον τοῦ Ἁγίου Πέτρου οἱ ἐκούσιοι ἢ ἀκούσιοι φόροι ἢ συνεισφοραί, εἰς αἷς ὑποβάλλονται οἱ κάτοικοι τῶν καθολικῶν χωρῶν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας καὶ ἔλαβον αὐταὶ τὴν ὀνομασίαν ταύτην τοῦ Ἁγίου Πέτρου εἴτε διότι οἱ ἑσπικοί θεωροῦσι τὸν Πάπαν ὡς διάδοχον τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου πρώτου, ὡς λέγουσιν, ἐπισκόπου τῆς Ῥώμης, εἴτε διότι τὸ κατ' ἀρχὰς αἱ τοιαῦται εἰσφοραὶ συνελέγοντο κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Ἐκράτησε δὲ τὸ πρῶτον ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ πληρωμὴ τῆς εἰσφορᾶς ταύτης ἔνθα αὐτὴ ἐκαλεῖτο *Comescat* εἰς τὴν Γαλλίαν εἰσήγαγε πρῶτος τὸ ἔθιμον Κάρολος ὁ μέγας.
Ἐν Ἀθήναις, 31 Ἰουλίου 1879.

741. 240. — **742.** Ἐξῶθεν τὴν Ἑλένην, ἐνδοθεν τὴν Ἐκάδην.
743.

744. Νίψον ἀνομήματα, μὴ μόναν ὄψιν. — **745.** Ὀπή.
746. Ὅσοι ἐμβριθέστερον σκέπτεται ὁ νοῦς, τόσῳ δλιγώτερον λαλεῖ ἡ γλῶσσα, καὶ ὅσοι προσεκτικώτερον ἐξετάζομεν τὰ πράγματα, τόσῳ δυσκολώτερον ἐκφέρομεν γνώμην.

747.
 S A C
 A R A
 C A S

748. Cornet (petit cor), cornet pour le tabac, le sel, les dragées; cor, cor aux pieds. — **749.** Le VAR parce qu'on y trouve TOUT LONG (Toulon). — **750.** S'asseoir au banquet de la vie. — **751.** La lettre n.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ.

Λύσις τοῦ 744 προβλήματος: «Νίψον ἀνομήματα, μὴ μόναν ὄψιν.» Περὶ τοῦ καρινικοῦ τούτου μονοστίχου ἰδοὺ τὴν ἀναγινώσκω ἐν τῷ Α' τόμῳ τῆς «Κωνσταντινουπόλεως» τοῦ μακαρίτου Σ. Δ. Βυζαντινοῦ. «Εἰς τὴν πρὸς δυσμὰς αὐτῆς τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἔσως ἐκεῖ ὅπου καὶ τώρα εἶνε ἡ δεξιζυμενὴ διὰ τοὺς ἀγνιστοὺς τῶν Τούρκων, δὴπρην ἡ Φιάλη ἢ Κολυμβήθρα, ἀναβρῦουσα διὰ σφίγνας ὕδωρ αἰνιανόν. Εἰς αὐτὴν προσηνιπτοντο τὸ πάλοι οἱ εἰς τὸν ναὸν εἰσερχόμενοι. Ἐπὶ τῆς Φιάλης ταύτης ἔσως ἐπιγέγραπτο τὸ ὄρασιόν ἐκείνου καρινικὸν μονόστιχον, ποίημα, καθὰ λέγεται, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου: Νίψον ἀνομήματα, μὴ μόναν ὄψιν.»
Ἐν Ἀθήναις, τῆ 8 Ἀπριλίου 1879. Εἰς ἀναγνώστης τῆς Ἑστίας.
 Λύσις τοῦ 713 αἰνίγματος.
 Ἡ Ἀριάδνη ἔσωσε τὸν ἦρωα μὲ νῆμα,
 Ἀσύντακτος δὲ φαίνεται πρότασις χωρὶς ῥήμα.
 Ἦν ἀπρεπὲς εἰς Ἑλληνα εἰς δίφρον νὰ ᾄδῃ σῆμα.
 Πρὸς λύσιν τοῦ αἰνίγματος ἐν ἀπατεῖται βῆμα.
Ἐν Ἀθήναις, 7 Ἰουλίου 1879. Μαρία Λυδία.

ΑΥΤΑΙ

Κυρία Ἑλένη Βαρατάση, Δικαστοῖν *, Miss Terr, Ἑλένη Βαλσαμάκη, Ἄννα Ν. Βαλσαμάκη, Μαρία Μ. Δημητσοῦ, Μία ἀναγνώστρια, Ἑλένη Χιονῆ, Ἀνθὴ Χιονῆ, Σταματίνα Π. Παπαδοπούλου, Ἑλένη Λεοντίδου, Κλειὴ Βερενίκη, Μαρία Λεοντίδου, Κυριακοῦλα Βραχνᾶ, Μαρία Ν. Μινώτου (Ζακύνθου), Κλειὴ ** (Πατρῶν), Μαρία Ἰωαννίδου (Βόνας): Ἀλγερίας; Ἡ μικροτέρα ἀναγνώστρια τῆς Ἑστίας (Κωνσταντινουπόλεως): κκ. Ἰωάννης Α. Καντακίδης, Ernest Pellissier, **, Le Prince Paul, Ζήσιμος Π. Λυκοῦδης, Lord Thograf, Εἰς συνδρομητῆς τῆς Ἀέρας, Π. Γ. Διόμου, Lord Gnette, Ἀσθενὴς Κωνσταντινουπολίτης, C. Reinhard (Πειραιῶς), Θεόδωρος * (Σέρου), Ν. Ι. Κασσαβίτης, Μίλης (Σμύρνης), Ι. Γ. Παναγιωτίδης (Θεσσαλονίκης).

ΑΥΣΕΙΣ
740. Δηνάριον ἦτο, ὡς γνωστὸν, ῥωμαϊκὸν νόμισμα ἀργυροῦν ἰσότητος περίπου πρὸς τὴν ἑλληνικὴν δραχμὴν. Ὀνομάζονται δὲ νῦν δηνάριον τοῦ Ἁγίου Πέτρου οἱ ἐκούσιοι ἢ ἀκούσιοι φόροι ἢ συνεισφοραί, εἰς αἷς ὑποβάλλονται οἱ κάτοικοι τῶν καθολικῶν χωρῶν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας καὶ ἔλαβον αὐταὶ τὴν ὀνομασίαν ταύτην τοῦ Ἁγίου Πέτρου εἴτε διότι οἱ ἑσπικοί θεωροῦσι τὸν Πάπαν ὡς διάδοχον τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου πρώτου, ὡς λέγουσιν, ἐπισκόπου τῆς Ῥώμης, εἴτε διότι τὸ κατ' ἀρχὰς αἱ τοιαῦται εἰσφοραὶ συνελέγοντο κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Ἐκράτησε δὲ τὸ πρῶτον ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ πληρωμὴ τῆς εἰσφορᾶς ταύτης ἔνθα αὐτὴ ἐκαλεῖτο *Comescat* εἰς τὴν Γαλλίαν εἰσήγαγε πρῶτος τὸ ἔθιμον Κάρολος ὁ μέγας.
Ἐν Ἀθήναις, 31 Ἰουλίου 1879.